

DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XV. ZATURDAG den 7den JULY, 1827. N. 27

Gedrukt en Zaturdag's morgens uitgegeven ten Drukkery Kantore voor Zyne Majesteit den Koning der Nederlanden, door De Weduwe WILLIAM LEE.

NAAR AMSTERDAM,

Zal zonder uitstel in het laatst der maand July vertrekken

HET NEDERLANDSCHE BRIKSCHIP

ALMELO,

Kapitein T. SMIT.

Voor Vracht of Passagie addresseere men zich ten Kantore van

D. C. SCHEIDIUS.

Den 28sten Juny 1827.

PUBLIEKE VERKOOPING.

DE ondergeteekenden in kwaliteit als Erfgenaam en Gemagtigden van de Erfgenamen in den Boedel van Mejufvrouw Deweduwe B. J. TOBEL, zullen op Maandag den 16den der aanstaande maand July, vóór het Pakhuis van den tweeden ondergeteekende in publieke opveiling doen verkoopen:

Een Huis en Erve staande en gelegen in de Willemstad, aan de west zyde van de Heeren Straat, in de 1ste Wyk onder No. 17.

Drie Huizen (elk afzonderlyk) staande en gelegen alhier in de Prince Straat, bewesten de Keukenstraat, in de Willemstad, de 4de Wyk onder No. 257.

Een ditto genaamd Carthagena, staande en gelegen aan de Overzyde dezer Haven, in de 5de Wyk onder No. 365.

Een ditto staande en gelegen op Scharlo, onder No. 5, bewesten het huis van den Weled. Heer B. A. Canceryn.

Een ditto gelegen onder No. 4 op Scharlo, beoosten het huis van genoemden Heer Canceryn.

Alsmede eenige Slaven, Zilverwerk, Meubelen, Huissieraden, &c.

B. H. J. PLETSZ,
AUGUST MULLER.

Den 28sten Juny 1827.

NB. De verkooping der Meubelen, &c. zal op den volgenden dag op Carthagena, 5de Wyk, Huis No. 365, geschieden.

Fiscaal's Kantoor, den 6den July 1827.

DE ondergeteekende als daartoe door den Weledlen Achtbaren Raad behoorlyk gekwalificeerd, doet by deze alle Broodbakkers te kennen geven, en ordonneren, dat de Brooden, voor de volgende week te bakken het gewigt moeten houden van 21 Oncen voor 15 Centen; kunnende de Fransche Brooden een once minder wegen.

Op pœne als by Publicatie dd. 16den Maart 1824 gestatueerd is.

Per order van den Raad Fiscaal,
WM. HK. GORSIRA, Eerste Klerk.

IEDER wordt gewaarschuwd geene goederen hoegenaamd op rekening der Roomsch Katholyke Kerk alhier afteleveren aan wie zulks ook zoude mogen wezen, dan op schriftelyke aanvraag van den ondergeteekende, daar in tegenovergesteld geval geene betaling voor dezelve zal geschieden.

M. J. NIEWINDT,
Pastoor.

Den 29sten Juny 1827.

EEN ongehuwd persoon verlangt met den 1sten Augustus aanstaande by Burgerlieden, tegen eene redelyke betaling, kost en inwoning; tot welk laatste eene vrye kamer. De gene welke hiertoe mogte genegen zyn, zal. zich gelieven te vervoegen op het Drukkery Kantoor alhier.

Den 6den July 1827.

LEONORA FLORENTINA NIEUWKERK, maakt gebruik van dit Weekblad, om eene aan haar bewezene menschlievende daad publiek te maken; en tevens haren dank toetebrengen aan Dr. ISAAC A. DE LIMA, voor zyne belanglooze en goede behandeling.—Zy heeft sedert 4 jaren gesukkeld met een Kanker gezwel op hare regter wang, hetwelke zoo kwaadaardig geworden was, dat men het reeds voor ongeneeslyk gehouden en verklaard had; doch door Gods zegen en onvermoeide pogingen is het Dr. De Lima gelukt haar door gepaste middelen en mildadige ondersteuning in den tyd van negen weken volkomen te genezen.

PUBLIEKE INSCHRYVING.

INGEVOLGE autorisatie van Zyne Excellentie den Schoutbynacht P. R. CANTZ'LAAR, Gouverneur van Curaçao en onderhoorige eilanden, &c. &c. &c. zal de Boekhouder en Eerste Commis waarnemende de werkzaamheden van het ambt van Raad Contrarolleur der Financien aan den minst inschryvenden de leverancie verleenen van de benoodigde Ryst ten behoeve het Garnizoen te leveren aan het Ryks Magazyn, tot dat er toevoer van dat artikel uit het Moederland zal zyn aangebragt.

De billetten van inschryving daarvoor zullen tot uiterlyk aanstaanden Dingsdag den 10den dezer vóór twaalf ure ten Raad Contrarolleur Kantoor kunnen ingeleverd worden.

De Boekhouder en Eerste Commis voormeld,
J. PH. BOSCH.

Den 6den July 1827.

ADVERTENTIE.

DE genen dewelke gedurende de maanden January en February dezes jaars hunne koopbrieven van vaste eigendommen gelegen in het Stads District aan de Commissie hebben afgegeven, kunnen dezelve in den loop van aanstaande week aan het Raad Contrarolleurs Kantoor terug bekomen.

Voorts worden de belanghebbenden geinviteerd om de Nummers der Huizen, als mede de Wyk waarin de eigendommen gelegen zyn by het afhalen der opgenoemde Transporten van Koopbrieven op te geven.

De Boekhouder en Eerste Commis, waarnemende de werkzaamheden van het ambt van Raad Contr. der Fin.
J. PH. BOSCH.

Den 5den July 1827.

Wy hebben de St. Thomas kouranten doorgelezen en vinden in dezelve, de volgende belangryke tyding uit Frankryk.

Dat op den verjaardag der terugkomst des konings in dat land, de Nationale garde van Parys by het verschynen van Karel X. op de parade in plaats van te roepen *Vive le Roi!* geroepen heeft *weg met het ministerie! weg met de Jesuiten! weg met den Paus!* en dat daarop de koning de Nationale garde heeft ontbonden en haren dienst aan de Gendarmerie heeft overgegeven.

Indien men in overweging neemt alle de bygeloovige dwaasheden welke de Bourbons sedert hunne terugkomst in Frankryk begaan hebben, zoo is het niet te verwonderen dat de Fransche natie, op de eene of andere wyze, haar ongenoegen moest doen blyken.

Laten wy ons slechts eenige trekken hiervan te binnen brengen.

Terstond na de terugkomst van Lodewyk XVIII. zond hy den Graaf de Blacas naar Rome, om een nieuw konkordaat met den Heiligen Stoel te sluiten. In dit konkordaat werden de vryheden der Gallikaansche kerk vernietigd; en het konkordaat was zoo nadeelig voor Frankryk en voordeelig voor den Paus, dat zelfs de Fransche geestelykheid zich verzette tegen de invoering van hetzelve.

Het is bekend welke plegtigheid er plaats had by de krooning van Karel X. te Reims. In eene vroegere eeuw toen Clovis gekroond werd, was er een mirakel gebeurd: eene duif was nedergedaald met een fleschje met Heilige zalfolie. Die duif was dezelfde persoon, die men op de prent ziet waar Gabriel aan de Heilige Maagd de geboorte van een' zoon komt aankondigen. Met deze Heilige olie zyn al de volgende Fransche koningen gezalfd geworden; doch het fleschje is door de Fransche Republiekeinsche regering als een voorwerp van bygeloof aan stukken geslagen. Toen Karel X. zou gekroond worden, kwam de duif met het fleschje weder, van het kerkgewelf afdalen. (Zeker was het eene duif die lang te voren daarop geoefend was). Deze vogel, welke boven het donkere gewelf had gezeten, en eensklaps in een sterk verlicht gebouw komende, raakte verblind en vloog tusschen de waskaarsen op het altaar en verbrandde zyne vederen.

Zulk een kunstje was wel geschikt voor den tyd van Clovis maar niet voor deze eeuw.

Zoo heeft er onlangs nog een ander mirakel te Poitiers plaats gehad, welke alle kouranten vermeld hebben, waarvan in Frankryk een boekje gedrukt is, dat in het Hollandsch is vertaald geworden; namelyk het verschynen van een groot wit kruis in de lucht. Dit mirakel heeft plaats gehad, volgens een' brief van een' ketter uit Poitiers, door een' grooten vlieger van Hemelsblaauw papier, op welks midden een zilver papieren kruis geplakt was. Het touw dezes vliegers zat vast aan den spits van den hoogen kerktoren; de kleur des vliegers was van het azuur blaauw des hemels niet te onderscheiden; het zilveren kruis werd door de ondergaande zon verlicht; en de gemeente was in de kerk toen de vlieger opgelaten werd.

Onlangs heeft de koning van Frankryk 30,000 franken gegeven ter instandhouding van den berg Calvarien en het Heilige graf.

Dit Calvarien is gelegen naby Parys; het Heilige graf is er niet ver van daar; en alles is er ingerigt naar een model dier plaatsen naby Jerusalem. Het dient om uit Parys bedevaarten te doen.

By de laatste groote processie op den Sacraments dag gehouden door de straten te Parys, ging de koning zelve met een waskaars in de hand achter het Sacrament des outaars. Eene party vischwyven en h . . . . . die er voor betaald zyn geworden, liepen met bloote voeten als boetelingen achter zyne Majesteit; als mede eenige suffe oude vrouwen.

Het gemeen, waaronder geld werd uitgedeeld, riep: *Leve de Heilige Maagd! weg met de filosofen en deisten!*

Als de koning nog een stap verder gaat dan zal hy nog, even als Lodewyk de Heilige, aan zyne hovelingen en hofdames geessels uitdeelen, en in elkanders byzyn zich den rug ontblooten en als boetvaardige zondaren en zondaressen zich het ligchaam met bloedige striemen bedekken.

Aan het oprigten van kloosters ontbreekt het ook niet. De nonnen kloosters alleen zyn bevolkt met 25,000 geestelyke zusters. Het Engelsche gouvernement doet beter: het heeft besloten om 25,000 arme lieden naar Canada overteschepen en landeryen onder hen te verdeelen. Zou het niet beter voor de nonnetjes geweest zyn, indien het Fransche gouvernement haar had overgescheept naar eene kolonie in Amerika of Australia, benevens een 30,000 klooster broeders en hen landeryen had gegeven om te bebouwen?

Is het dus te bewonderen dat de verlichte lieden in Frankryk een afkeer krygen van een' godsdienst, welken het ministerie door zulk een grof bygeloof ontluistert; en daar de leden van hetzelve, zelven niet van godsdienst willen veranderen om geen ophef te maken en den zonderlinge uittehangen, echter hunne kinderen in den Protestantschen godsdienst doen opvoeden?—welke laatste godsdienst volgens hun gevoelen geschikter is voor den beschaafden mensch!

De regeringloosheid en ellende waarin de Fransche Bourbons het naburige Spanje gedompeld hebben, dienen ook wel in aanmerking genomen te worden.

De Franschen zien ook wel in, dat de dynastie der Bourbons twee malen door hen is uit het land gejaagd en twee malen door vreemdelingen met het zwaard in de vuist weder op den troon is geplaatst geworden.—Ook zal het niet blyven by deze blyk van misnoegdheid. Weldra zullen wy weer hooren van nieuwe zamenzweringen, van vaatjes kruid die men op nieuw onder s'konings bed heeft gevonden; opstanden door de gensdarmerie gesmoord; en een nieuwen moord door een tweeden Louvel aan een der Bourbons gepleegd.

UITTREKSELS UIT AMERIKAANSCHE KOURANTEN.

Nieuw York, Mei 18.

Een Zeeroover.—Kapitein Heath, kwam van Curaçao te Bath aan, en berigtte dat hy op den 13den April, omtrent drie mylen afstand van Cuba, gejaagd werd door eene rooverschoener, welke verscheidene schoten op hem deed; en ware het niet voor eene Engelsche oorlogs brik, welke boven winds van hem was, hy dan ongetwyfeld zoude genomen zyn geworden.

De schoener is ten minste 70 ton groot, gemonteerd met een lange 12 ponder in het midden op het dek en had omtrent 60 man aan boord, meest allen zwarten.

Uittreksel van eenen brief gedagteekend Buenos Ayres, den 4den Maart:

"Er zyn berigten van de nationale armee ontvangen loopende tot den 29sten laatstleden; op welken dag een gevecht heeft plaats gehad tusschen haar en de Brazilianen, waarin de laatste, bestaande uit 8000 man geheel

verslagen werd, latende 1200 dooden op het veld, hun artillerie en omtrent 3000 krygsgevangenen.

"Wy willen hopen dat dit gevecht een einde zal maken met den oorlog.

"Men bevestigt de prysneming en vernieling van 18 der Braziliaansche kanonneerbooten."

Het getal der emigranten hetwelke tot den 3den dezer te Quebec is aangekomen, beloopt op 1500 man; en in het begin van April werden er toebereidselen gemaakt, zoo wel in Ierland als in Schotland, ter inscheping van duizenden emigranten, op hunne eigene kosten.

Naar hetgeen wy vernemen mogen wy zeggen dat de menigte arme manufakturiers in Glasgow en Paisley uit gebrek aan middelen verhinderd worden uit te komen. Uit Ierland komen er duizenden op hunne eigene kosten uit. Het gouvernement heeft kennis gegeven dat er onverwyld 16,000 op zyne kosten zullen uitgezonden worden.

Wy gelooven dat er in dit jaargety 25,000 emigranten zullen uitkomen.

Mei 22.

Jamaika.—De *Montegobay Gazette* van den 27sten ult. meldt wegens de aankomst van twee stoombooten, Libertador en Hamilton; de eerste is bestemd om op de eilanden te varen als een gewoon pakket, zoo er genoegzame aanmoediging aangeboden worde.

Mei 23.

Colombia.—Uittreksel uit eenen brief gedagteekend La Guayra, den 1sten Mei 1827.

"De toestand van dit land is tegenwoordig zoodanig slecht als men dien ooit beleefd heeft, want de vorderingen tegen het gouvernement voor kontanten zyn zoo menigvuldig, dat hetzelve de betaling der papieren heeft doen ophouden en aandringen op de kooplieden om hunne betalingen in kontanten te doen. In twee gevallen zyn er personen wegens betaling in hechtenis gezet geworden.

De Heer ———, een Amerikaan, zit thans in gevangenis voor schulden aan het gouvernement.

Bolivar neemt alle wetten in zyne handen en is *defacto* dictator. Indien het stelsel van dagelyks wetten te maken aanhoudt, is het te vreezen, dat het vertrouwen in den handel vernield zal worden, want onder het tegenwoordige stelsel, kan men niets met zekerheid verrigten. Gelyk by voorbeeld het stellen, op den 1sten dezer, van eene buitengewoone geregtigheid van 5 pct. op allen in-en uitvoer van voortbrengzelen. Wat my aangaat ik bemerk dat al deze maatregels strekken zullen tot een groot einde, hetwelke is de daarstelling van de konstitutie van Bolivia in Colombia en de benoeming van Bolivar als Dictator voor levenslang van beide landen, welke ik denk de eenigste weg is waardoor Colombia tot rust zal komen en deszelfs stand zal krygen onder de natien."

Mei 26.

Buenos Ayres.—Twee Chiliaansche fregatten welke uit Valparaiso vertrokken waren ter hulpe van de Buenos Ayreanen, hebben een ongeluk gehad by het rond zeilen van Kaap Horn. Een van hetzelve, hebbende 600 man aan boord, is met man en muis vergaan; en het andere is terug gekeerd.

Uit Puerto Cabello.—Gister avond by de aankomst van de Rohoboth van Puerto Cabello vernemen wy dat dat land in eenen zeer onrustigen staat was. Het Gouvernement had orders gegeven om de inwoners der binnen landen te ontwapenen en hunne wapens ter bewaring te bezorgen, in de verschillende steden.

Mei 28.

Uit Calcutta.—Kapitein Eindicots, is te Salem, van Calcutta aangekomen en heeft nieuwspapieren uit Indiën gebragt, loopende tot den 27sten January laatstleden. In dezelven vindt men, dat er berigten van Persie te Bombay waren ontvangen, medegedeeld door den Britschen President, waarby gemeld wordt dat de Persianen geheel door de Russen verslagen zyn geworden; dat de generaal Yermaloff tot zoo ver als Teheran voortgerukt was; en dat er geen twyfel bestond, dat de Russen gansch Persien zouden innemen.

Volgens berigten uit Rusland is de vredebreuk toe te wyten aan de ophitzing van den Prins Abbas Mirza, een tweede Hotspur; zyn vader, de hoogbejaarde koning, schoon hy zich aanvankelyk verzet had tegen den oorlog, heeft zich laten wegslepen door de party welke zich voor den oorlog verklaard had. "Men vreest" zegt de *Bombay Gazette* dat de uitslag nadeelig zal zyn voor de Persische Monarchie. Zoo de Russen onze grenzen mogten bereiken, (aangezien de kossakken een verward denkbeeld vormen van regt en onregt) en aangezet door overwinning zy verder mogten gaan, zou er reden kunnen ontstaan tot het nemen van eenige maatregels aan onzen kant."

Er zyn twee stoombooten te Barbados aangekomen, welke de nieuwsgierigheid zeer veel tot zich getrokken hebben. Het gezicht was nieuw en verschaft de eerste invoering van stoom aangewend tot nuttige doeleinden onder de inwoners.

Op het eiland Anguilla zyn er in korten tyd groote verbeteringen daargesteld en een toestand van beroerte en ellende heeft plaats gemaakt voor eenen van rust en veiligheid.

Mei 29.

Colombia.—Dr. Mendoz, die door generaal Paez is verbannen geworden, is weder door generaal Bolivar terug geroepen en hersteld als Intendant van Caracas; en de kolonel F. Abendaño, welke ontzet was als kommandant van Puerto Cabello, is weder in dien post hersteld.

Bolivar als een Financier beschouwd.—Een brief ligt vóór ons, geschreven door eenen Amerikaan te Puerto Cabello, gedagteekend den 24sten April, welke ons de volgende mededeeling geeft wegens de kennis van den Bevryder om middelen uittevinden ter bestryding van s'lands uitgaven.

Het uittreksel wordt letterlyk gegeven:

"Onlangs heeft Bolivar eene *Alcavalla* impost geheven op alle produkten, te zeggen 5 procent op de waardering, welke berekend wordt naar de prys courant of volgens den verkoop der goederen.

"Hy heeft tevens eene belasting geheven van $ 400 op elk koopman welke kommissie handel dryft—op degenen die drooge goederen in klein verkoopen $ 150, en op de winkels in andere kleinigheden van $ 80 tot 100 sjaars. Deze belasting zal een opbrengst geven van 3 tot 4 millioenen pattienjes.

"Hy heeft al de Militaire officieren bedankt, gevende hen de keus in Civile bedieningen wanneer zy daartoe de bekwaamheid bezitten. Hy heeft de tegenwoordige soldyen gebragt op de helfte. Hy heeft voor een tyd lang belet om het papieren geld in de tolhuizen te ontvangen; en inderdaad hy heeft zoodanige veranderingen gemaakt waardoor in den tyd van negen maanden, den interest, zoo niet een gedeelte van het kapitaal der Nationale schuld zou afbetaald kunnen worden. *Meer dan twee honderd!!!* misnoegde personen zyn in Cumana en Apure dood geschoten geworden; en generaal Paez, heeft niets ontzien om de bevelen van Bolivar ten strikste te doen nakomen en uittevoeren."

Braziliën.—Wy vernemen by de aankomst van de Pearl, welke op den 26sten Maart van Rio Grande vertrokken is, dat de inwoners zeer ongerust en in verwachting der aankomst van de Buenos Ayreansche Armee waren. Velen der gegoede ingezetenen verlieten de stad met hunne rykdommen, zoo dat alle zaken byna als opgeschort waren.

Generaal Brown (een Hanoveriaansch officier) welke eene afdeeling der Braziliaansche troepen, in het gevecht van den 20sten February kommandeerde, was te Rio Grande. Men wilde aldaar dat hy volkomen verslagen was, schoon men de byzonderheden van het gevecht niet wist. In het gevecht werd hy ligtelyk gewond. De troepen van zyne afdeeling die ontvlugt waren, gingen post vatten op eene plaats, by de rivier omtrent 100 mylen afstand van Rio Grande, hebbende veel in hunnen terugtogt geleden, en volgens het zeggen van generaal Brown, bleven zy 24 uren lang zonder een druppel water te genieten.

Tot den tyd waarop het gevecht plaats had wist het volk van Rio Grande niets af der bewegingen van de Republikeinsche armee; maar men wist wel dat daar geene genoegzame krygsmagt was, om hunnen aanmarsch tegen de stad te beletten; en een private brief meldt "dat zoo generaal La Core niet spoedig aankomt met de verwachte versterkingen van St. Catharine, deze provintie voor de Brazilien verloren is."

Op den 24sten Maart, werd eene Braziliaansche gouvernements schoener genomen door eene gewapende schoener van Buenos Ayres; en drie vaartuigen van de zes welke onder het konvooi van de eerste waren, werden ook genomen. Dit heeft plaats gehad in het gezigt der inwoners van Rio Grande. Verscheidene andere pryzen zyn in het gezigt van de stad gemaakt geworden.

STOOMPAKKET CURACAO.

De Officieren van de KoninklykeStoompakket de Curaçao, nemen by deze afscheid van *die* familien van dit Eiland, welke gedurende hun kort verblyf alhier, alles hebben aangewend om hun hetzelve te veraangenamen, terwyl zy daarvoor tevens aan *die* familien hierby hunnen hartelyken dank betuigen.

Curaçao, den 6den July 1827.

Lyst der aangebragte en onafgehaalde brieven.

B N y Naranjo	Juan Antonio Xemenis
C A Zeppenfeldt	A M del Carmen Pirela
J A Zalasar	Johana Maria Schiel
P Koentzen	H A Delima
Carlo Rigotty	Maria Trenidad Bracho
Mateo del Rio	Voz. Bellaes
Philip Robinson	Jacob of A Sasso
C L Parker	Juan Curbelo de Patrullo
Martin Chaves	

Curaçao den 6den July 1827.

A. HELLMUND,

Belast met de Post directie.

CURACAO.

Vaartuigen in en uitgeklaard sedert onze laatste.

INGEKLAARD—JUNY.

30. schip Douglass, Fowler, New York
golet Maria, Sicard, La Guayra
—— Overste von Scholten, Krog, St. Thomas

JULY.

5. golet Diana, Agostien, Maracaybo
6. —— Drie Zusters, Peron, St. Jago de Cuba

UITGEKLAARD—JUNY.

30. golet Del Carmen, Ricardo,
feluca Resistencia, Suris,

JULY.

5. golet Diana, Agostien,
bark Eendragt, Wever,
golet Overste von Scholten, Reed,

Op Zondag den 1sten dezer is Z. M. Brik de Panter, gekommandeerd door den kapitein luitenant Buis, van Puerto Cabello alhier aangekomen.

Op Maandag den 2den is vertrokken het Nederlandsche Brikschip Alida, kapitein T. J. Visser, naar Amsterdam. Als Passagiers aanboord; de Heer Alexander Evertsz en Dochter, en een Zoontje van den Heer J. P. Leseur.

Op Vrydag den 6den is Z. M. Stoompakket Curaçao, gekommandeerd door den luitenant der 1ste klasse J. W. Moll, naar Hellevoetsluis vertrokken.

Het Nederlandsche Brikschip Maria & Jacoba, kapitein J. J. Bart, is in eenen overtogt van 5 dagen van deze haven te St. Thomas aangekomen.

Wy vernemen van Maracaybo dat de Nederlandsche schoener Mathilda, schipper Briché, aldaar verbeurd verklaard en uit de hand voor een spot prys is verkocht geworden. Men zegt dat er aan boord gevonden was niet meer dan 30 pond tabak, welke aan een matroos toebehoorde. De schipper is nog bovendien onregtvaardiglyk tot 6 jaren gevangenis gekondemneerd geworden. Wy zeggen onregtvaardiglyk om dat het byna eene onmogelykheid is dat de schippers beletten kunnen, dat de matroozen verbodene goederen schuils medenemen.

De *Reconcilindor* van Caracas van den 19den Juny behelst de volgende belangryke tyding.

Het Peruviaansche gouvernement dat sedert de gebeurtenis op den 26sten Jan. ll. zich vyandelyk had gedragen tegen de regering van Colombia, heeft de derde divisie van het Colombiaansche hulpkorps in Peru ondersteund om een inval in het zuiden van Colombia te doen. Dit korps te Lima ingescheept zynde, kwam gedeeltelyk aan land te Manubi, onder bevel van J. F. Elizalde, en het overige te Paita, onder den generaal J. Bustamante; deze generaal gaf eene proklamatie uit, gedagteekend hoofdkwartier te Montecristi den 6den April, waarin hy zegt dat Bolivar in navolging van Iturbide Zuid Amerika in slaverny zoekt terug te brengen door de Republieken van Colombia, Peru en Bolivia te vereenigen en van dezelve een keizerryk oprigten, waarover Bolivar als keizer zou gekroond worden; dat om zulk een onheil voortekomen het geheele korps in Colombia is terug gekeerd en er de order zal handhaven tot dat het Kongres zal besloten hebben welke vorm van regering het beste voor de Republiek geschikt is.

By het afzeilen van dit corps van Callao, had de Colombiaansche zaakgelastigde aldaar ook een vaartuig afgezonden om het gouvernement er kennis van te geven en vaartuigen uitterusten ten einde de oproerigen te onderscheppen, doch deze depechen kwamen te laat aan.

In den nacht van den 15den April wist de kolonel A. Elizalde, broeder van den kommandant van de eerstgenoemde afdeeling van het hulpkorps het garnisoen van Guayaquil over te halen om zich ten gunste van Bustamante te verklaren. Den volgenden morgen gaf de Municipaliteit dier stad eene acte uit, waarby Don José de Lamar, groot Maarschalk van Peru tot opperhoofd van het politieke en militaire bewind van het Departement werd benoemd. De generaal Bustamante trok voorwaarts om het Departement van de Asuay onder zyne gehoorzaamheid te brengen.

Bustamante had onder zyn bevel het bataillon Rifles, twee kompagnien van dat van Caracas en het vierde eskwadron der huzaren De andere afdeeling onder generaal der brigade J. G. Perez en Elizalde, bestond uit de bataillons Vencedor, Caracas en Araure.

Alle de troepen waarover de Vice President kon beschikken waren tegen de oproerlingen uitgezonden.

Wy hebben over Maracaybo de *Constitutional* van Bogota ontvangen tot den 23 Mei, dezelve bevat de boodschap van den

Vice President by het openen van het kongres, doch niets wegens de zuidelyke departementen.

Wy hebben deze week eene reeks Londensche kouranten doorgelezen, loopende tot den 4den Mei.

De wet tegen de vryheid der drukpers door de Fransche ministers in de beide kamers voorgedragen, ontmoette er zoo vele zwarigheden dat de koning genoodzaakt was dezelve te verwerpen.

Het voornaamste artikel dier wet bestond hierin: dat op alle kouranten en gedrukte werken, met zulk een kostbaar zegel zouden belast worden, dat het voor het gemeene volk zeer bezwaarlyk zou zyn, om kouranten en nieuw uitgegevene werken te lezen. Roomsche mis en gebeden boeken waren van dezen impost uitgezonderd. Niet alleen wanneer die wet doorgegaan was, zou het lezen bezwaarlyk gemaakt zyn, maar duizende menschen die thans hun onderhoud vinden by de drukpers, zouden dan buiten brood geraken. Geen wonder dan dat by het verwerpen dier wet tot spyt van het ministerio gansch Parys is geillumineerd geworden, hetwelk de gendarmerie vruchteloos heeft pogen te beletten. De studenten van het Collegie der regtsgeleerdheid, welke naar het paleis des konings optrokken en *leve de vryheid der drukpers* riepen, werden uit een gedreven en velen hunner werden gewond.

De Engelsche ambassadeur aan het hof van Madrid had koning Ferdinand reeds verscheidene notas ingeleverd, waarin verzocht werd dat het Spaansche observatie leger op de grenzen van Portugal zou ontbonden worden, wyl de Portugesche rebellen op deszelfs bystand rekenende telkens nieuwe invalleu in Portugal deden en het ryk in onrust hielden.

Thans heeft de Engelsche ambassadeur eene depeche naar Londen gezonden, welke meldt dat het niet meer noodig is om by Ferdinand aantedringen op het ontbinden van het observatie leger, wyl dit leger reeds grootelyks zich zelve ontbonden heeft, daar de Spaansche soldaten gebrek aan eten hebbende, genoodzaakt zyn gewordeu te deserteren.

UITTREKSELS UIT ENGELSCHE NIEUWSPAPIEREN.

Mei 2.

Parys, April 27.—Een brief van Weenen van den 18 dezer meldt dat de tyding wegens de aankomst van Lord Cochrane in de Morea, eene groote sensatie in de Divan verwekt heeft.

De nieuwe Reis Effendi heeft eene uitlegging geëischt van den Britschen ambassadeur, die daarop ten antwoord heeft gegegen: dat Lord Cochrane niet meer in den zee dienst van Groot Brittanje is.

De tyding uit Frankryk wegens het ontbinden van de nationale garde ten gevolge harer oproerige handelwyze en de gevolgelyke daling der Fransche fondsen, heeft een ernstig invloed gehad op onze geldmarkt.

Mei 4.

Parys, Mei 1.—Het *Journal de Geneve* berigt dat Lord Cochrane terstond na zyne aankomst te Napoli, naar Paros is vertrokken, alwaar de nationale vergadering zitting houdt; en dat hy naderhand de fortres in het bezit der Turken in eenen staat van blokkade heeft verklaard.

De Heer Eynard heeft aan het Grieksche Committee te Geneve een brief medegedeeld, gedagteekend 12den Maart, waarin gemeld wordt dat de Britsche luitenant generaal te Castri is aangekomen, alwaar hy met de grootste betuigingen van vreugde is ontvangen geworden door Colocotroni en de gansche vergadering. Verscheidene Grieksche opperhoofden, waaronder zyn Colocotroni, Nekitas en Karaiskaki, hebben onder dien generaal op de Jonische Eilanden gediend.

De vergadering te Castri heeft aan den Heer Stratford Canning te Konstantinopel een adres gezonden, onderteekend door 160 gedeputeerden, om te verklaren dat de Grieken besloten hebben dat de Morea, de eilanden en Oost en West Griekenland onafgescheiden zullen blyven.

Uit Duitsche en Nederlandsche nieuwspapieren tot den 1sten dezer verneemt men dat de Dey van Tripoli oorlog verklaard had tegen Toskanen en reeds schepen uitgerust heeft om tegen de kristenen te kruizen.

Men wil dat de Keizer van Oostenryk op den 9den dezer, den Diet van Hongarye zou sluiten.

Volgens berigten zal Lord Cochrane naar Egypte vertrekken om een aanval op Alexandrie te ondernemen.

De Lissabonsche Gazette tot den 17den laatstleden behelzen een dekreet van amnestie voor de rebellen, uitgegeven door de Princes Regentes. Men zegt dat de uitzonderingen in hetzelve talryk zyn, doch dat dezelven regtvaardig schynen.

Parys, April 19.—Een onzer dagbladen melden dat ingevolge het koningklyke almanak er in de kamer der gedeputeerden 175 leden publieke beambten zyn, welke loon ontvangen en naar willekeur afgezet kunnen worden, en 162 ongesalarieerd, welke niet op dezelfde wyze kunnen behandeld worden. Naar het stelsel van den Heer Corbiere, verklaard in het geregtshof, is, dat alle leden welke een publiek ambt heeft naar den zin van de ministers moeten stemmen, op straffe van hunnen post te verliezen.

COLOMBIA.

PROCLAMATION.

Simon Bolivar, President Liberator, &c. &c. &c.

Colombians!—Your enemies threaten the destruction of Colombia—it is my duty to save her.

It is fourteen years since I am your chief by almost the unanimous will of the people—in the most glorious and prosperous epochs of the Republick I have with the purest sincerity, renounced the supreme command—nothing did I wish so ardently as to give up the chief magistracy—inseparable from tyranny, which I hate more than ignominy itself—yet—shall I forsake you in the hour of danger? Shall that be the conduct of a soldier and a citizen? No Colombians—I am determined to brave all—to prevent anarchy and rebellion from succeeding Liberty and Constitution.

As Citizen—Liberator and President—my duty points out to me the glorious necessity of sacrificing myself for you—I march towards the meridional confines of the Republick to expose my life and my glory to rescue you from the perfidious grasp of those who after having trampled upon their most sacred duty have raised the standard of treason to invade the most loyal and worthy Departments of our protection.

Colombians!—The national will is oppressed by the new factionaries who dare to dictate laws to the Sovereign whom they should obey—they have appropriated to themselves the supreme right of the nation—they have violated every principle—in a word—the Colombian auxiliary troops at Peru have returned to their country to establish a new government on the ruins of the Republic which they insult with more scandal than our former oppressors.

Colombians.—I appeal to your glory and to your patriotism—rally round the national standard which has triumphantly waved from the mouth of the Orinoco to the summit of Potosi—devote yourselves to it and the nation shall recover her Liberty, and place the national will in full independence to decide over its fate. The call of Colombia is for the Grand Convention—an object of the most urgent necessity to her. The congress will no doubt convoke the same and in its hand I will depose the staff and the sword presented to me by the Republick as Constitutional President and as Depositary of the Supreme Extraordinary Power with which the people have invested me—I shall not disappoint our country's hope. Liberty—Glory and Laws you have obtained in opposition to our former foes: Liberty—Glory and Laws we shall preserve in spite of hideous anarchy.

Head-quarter Caracas, 29th June 1827.—17th.

BOLIVAR.

FROM AMERICAN PAPERS.

New York, May 21.

Buenos Ayres and Brazilen.—The following is the *Brazilien* account of the late operations in the province of Rio Grande; and if they are to be credited, which is not a thing of course, the republicans have not been so entirely successful as had been supposed:

Extract from the Diario Mercantil of Rio de Janeiro, dated 16th March 1827.

Rio Grande de San Pedro de Sul.

The enemy having entered this province as far as the town of Bage, in number 8000, commanded by general Alvear, they took the route to San Gabriel, with an intent upon the town of Rio Pardo, in order to meet our army. Colonel Bento Manuel was detached with a select corps of the best cavalry, to deprive the enemy of all resources during his march. When the enemy came up to the defiles of Rosaria, his intention being discovered of endeavouring to cross the same place. Col. B. Manuel was ordered to post himself on the other side of the Rosario, in order to intercept him, and to be attacked by our army on the rear. Unfortunately, the enemy discovered our plan after colonel B. Manuel had crossed the Rosario, and immediately posted four pieces of artillery, in order to prevent him from re-crossing, and, with the whole of his army, fell upon our lines and entirely defeated our cavalry—the infantry sustaining all the shock with undaunted courage. This took place on the 20th of Feb. The battalion No. 27 fought bravely. We had nearly lost the battle, and the enemy had taken some of our baggage.

During this tremendous battle, col. B. Manuel was on the other side of the river, and the only place he could cross was defended with artillery that compelled him to retreat several times in endeavouring to cross—Great was the anxiety of this brave officer to hear from afar the roaring of the cannon without being able to participate in the glory of the battle with his brave cavalry; but his active and enterprising mind soon overcame all difficulties. At the close of that tremendous day, (20th of February) when the two armies nearly 16,000 strong had been contending for victory nearly 14 hours, darkness and the awfull silence of that night gave rest to those who survived the tremendous conflict. It was at this portentous moment that the ever anxious colonel opened a road through an almost impenetrable forest for two miles, and then swimming with fifteen hundred of his brave cavalry, forced the river at the Rosario.—On the 21st, he appeared at the dawn of day unexpectedly on the flank of the enemy, charging with a tremendous onset. So unexpected was this attack, that they were thrown into the greatest confusion and disorder; and the consequence was a complete victory on our side. The enemy left on the field 3900 killed and wounded; and all their baggage, and seventeen pieces of artillery fell into our hands. But it is melancholy for me to say, that we have lost in all these actions in killed and wounded upwards of 2000 men.

Our brave veteran general Abreu, to whom we are so much indebted, was killed by two of the enemy's lancers, by following them too close on their retreat.

General Lavelhega made a desperate resistance with his cavalry for nearly three hours, endeavouring to cover the retreat of the enemy dispersing in every direction.

Rio Grande, 27th of February.

The annexed is the official report of the destruction of the Brazilian fleet in the Uraguay:

"*Sloop of War Maldonado, before Martin Garcia, February* 19, 1827.

"The undersigned has the honor of informing his Excellency the Minister of War and the Navy, that in prosecution of the military operations of the eighth and ninth of the present month, he set sail on the twelfth from the mouth of the Guazu, above Uraguay, with a division of twelve vessels, in pursuit of the enemy who retreated, leaving for the protection of the Island the strongest division of our force; before San Salvadore he saw the fragments of three vessels, which, having stranded, had been burnt by the enemy. Sailing still further above Port Landa he took one of the enemy's boats with two sailors in it, belonging to the crew of an imperial vessel, who informed him that the enemy, with five ships, had entered into the Gualeguaychu, where they had been forced to surrender, having thrown overboard, before entering, a part of their artillery in order to be able to pass the bar of that river. He also learnt, that two vessels of the enemy had escaped by the Pagana. Gutierrez, and he immediately despatch Lieutenant Colonel Espora the 29th December with the sloops which he commanded, the Union aud Guanaco, besides a gun boat, in pursuit of these two vessels; in consequence, the Union and Guanaco placed themselves in the mouth of the Guazu, and Colonel Espora, took his station in the gun boat above the Guazu; at the same time he ordered the division of the Island to send five gun boats to take possession of Caracoles and Palmas, which they effected; but after so much labor and zeal, he had the mortification to learn, that as it was already late, the enemy had effected their escape: the result of their campaign, therefore, is the capture of five vessels of the enemy which had arrived at Gualeguaychu besides prisoners to the number of 500, left in the hands of government of that territory.

"The undersigned also informs his Excellency the Minister that pieces of the masts, the anchors, and a great part of the spars, though much injured, had been saved from the wreck of the two boats burnt by the enemy.

"WILLIAM BROWN."

FROM ST. THOMAS PAPERS.

June 20.

LONDON.

(*From the Examiner, April* 29.)

Since our last number, Lord Dudley and Ward has been named as Minister for the Foreign Department, at first assigned to Lord Granville. Lord Dudley is a nobleman, whose character for ability, worth, and honour, ranks so high, that the appointment cannot but be satisfactory to the public and creditable to the Administration. It is said to be only a temporary arrangement; we hope to see reasons for its permanence. Mr. Scarlett is Attorney-General *de facto* and *de jure*. All agree that it is a proper promotion, though few like the promoted.

Mr. Plunkett's appointment to the Rolls has been cancelled. It was so far settled, that the Honourable gentleman had made preparations for entering on the business of the office.

Mr. Brougham remains Mr. Brougham. * *

Mr. Plunkett, it is now said, has declined the Mastership of the Rolls but he is to be made a Peer.

Viscount Dudley and Ward takes the office of Secretary of State for Foreign Affairs; but it is understood that the appointment is merely a temporary arrangement.

Mr. Backhouse, who was for many years Private Secretary to Mr. Canning, and lately one of the Commissioners of Excise, succeeds Mr. Planta as Under Secretary of State for Foreign Affairs.

While the Ministerial negociation is pending, ministerial places are still filling up. Mr. Scarlett is appointed Attorney-General, stepping in this case over Sir N. Tindal—an unusual but not unprecedented proceeding; and only unusual, because divided or broken Administrations are so. Mr. Canning's offer of the Attorney-Generalship to Mr. Scarlett is attributed to the force of early recollections, as well as the eminent professional skill of the gentleman promoted; there may perhaps also exist the further desire of conciliating the Whigs, by thus volunteering the advancement of one of their party. Mr. Scarlett has likewise this prospective or contingent advantage from the nature of the office of which he has accepted—that should an Administration be formed, in the present shaking and confusion of parties, of which

he may not make one, he can, if he be not already satiated with professional fame and emolument, recur to the practice of the bar. The situation of Sir J. Copley (now Lord Lyndhurst and Chancellor) would be different; it is not in his power. "*revocare gradum.*"—*Times.*

(*From Bell's Weekly Messenger, April 30.*)

THE NEW MINISTRY.

We now have the satisfaction of laying before our readers a list of the Administration, as far as it is completed.

THE CABINET.

PEERS.

Lord Chancellor, Lord Lyndhurst.
Lord President, Earl of Harrowby.
Lord Privy Seal, Duke of Portland.
Chancellor of the Duchy of Lancaster, Lord Bexley.
Secretary of State for Foreign Affairs, Viscount Dudley.
Secretary of State for the Colonies, Viscount Goderich (late Mr. Robinson.)

COMMONERS.

Secretary of State in the Home Department, Right Hon. W. Sturges Bourne.
President of the Board of Trade, Right Hon. W. Huskisson.
President of the Board of Controul, Right Hon. W. C. Wynn.
Secretary of War, Viscount Palmerston.
First Lord of the Treasury, and Chancellor of the Exchequer, Right Hon. G. Canning.

NOT IN THE CABINET.

Lord High Admiral, His Royal Highness the Duke of Clarence.
Master General of the Ordnance, Marquis of Anglesea.
Lord Chamberlain of the Household, Duke of Devonshire.
Master of the Horse, Duke of Leeds.
Chief Secretary to the Lord Lieutenant of Ireland, Hon. W. Lamb.

LAW APPOINTMENTS.

Master of the Rolls, Sir John Leach.
Vice-Chancellor, Mr. Hart.
Attorney General, Mr. Scarlett.
Solicitor-General, Sir N. Tindal.

To these appointments we may add the name of Sir James Mackintosh, who is to succeed Sir John Backett, as Judge Advocate. It is rumoured that Mr. Calcraft is to have an office in the present Administration. This is very probable; but there can be no foundation for the rumour that Mr. Tierney will condescend to take the inferior appointment of Master of the Mint, which was lately held by Mr. Wallace. There yet remain some important places to fill up at home, and very little has yet been done with respect to Ireland. If it be true that his majesty desires that Ireland shall have a Protestant Lord Lieutenant, and a Protestant Chancellor, the Marquis of Wellesley must retire, and Lord Manners must remain,—or have for his successor some lawyer of the same opinions which he entertain. It is singular that in the present list of the Administration no mention is made of the Irish appointments. Is Mr. Plunkett to possess merely the barren honour of a peerage? And who are to be the Attorney and Solicitor Generals of Ireland? We cannot avoid making the remark, that there is one prominent feature in all the recent appointment, which does great credit to the liberality of Mr. Canning. In all the arrangements that have been made, not one single person, either high or low, has been deprived of his office. All the present offices are filled up on resignations. No subordinate or dependent, whatever his connexions or opinions may be, has been displaced or disturbed. This, to give it no higher praise, is singular and unusual generosity on the part of Mr. Canning, and encreases his just claims to popularity.

His Majesty will hold a Council this day to receive his New Advisers. At this Council, it is expected that the Ministers, who have retired, will deliver up the Seals of their respective offices, and they will be immediately transferred to their several successors. Will the Duke of Wellington Attend? Will Lord Melville attend?—We believe neither will be at Court on this occasion.—Lord Lyndhurst will receive the Seals on Wednesday, when he will take his seat in the Chancery.

French papers to the 22d April contain intelligence from Madrid to the 10th, at which period considerable alarm was entertained in the capital, on account of the progress of the insurrection in Catalonia. An officer had arrived the day before from the Marquis of Campo Sangrado, who commands in that province, and in the evening an Express had brought despatches from the Governor of Tortosa, which were said to announce that a second attempt had been made upon that fortress, by a corps of 500 *Carlists*, and that the Bishop of the place, the celebrated Ex-Minister, Michael Saez, had disappeared, or in other words, had gone over to the rebels. It would also appear that the spirit of the regular army was still far from satisfactory, as General Sarsfield had sent an Express to the Minister at War, to inform him of the discovery of a new plot for the desertion of a whole regiment, and that unless money was provided to pay the soldiers, he could not answer for their subordination. In consequence of these alarming communications, all the money found in the public Treasury, and even in the coffers of the Crown, had been forwarded to that Commander. All expectation or apprehensions of a war with Portugal were at an end: and the arrival of Dr. Abrantes at Lisbon from Rio Janeiro, with a Proclamation in which it was said, the Emperor announced that he should visit that capital in the month of June, in order to consolidate the established Constitution by his presence, had extinguished in the Spanish Councils all hopes of effectually impeding the constitutional march of that kingdom. As a ship of the line and two frigates were fitting for sea when Dr. Abrantes left Rio Janeiro, but little doubt was entertained of its being the real intention of the Emperor to repair to Europe.

JUNE 23.

The British House of Commons met on the 1st of May. Mr. Peel, in a most brilliant speech, gave his reason for resigning office, viz.: the impossibility of remaining in a Ministry decidedly favourable to Catholic Claims. In the House of Lords on the 2d May, Lord Eldon, Earl Bathurst, the Duke of Wellington, Lord Melville, and other members of the late Cabinet, also entered into similar explanations. The Catholic Question and a want of confidence in Mr. Canning, appears to be the cause of their resigning. The formation of the new Ministry, as given in our last, was announced in the House of Commons with marked applause.

On the afternoon of the 30th April, His Majesty George IV. held a Court at his Palace in St. James's, which, among other persons, was attended by the late Cabinet Ministers, (excepting the Duke of Wellington), when they personally resigned their respective Seals of office, which were then presented to the new Ministers. Mr. Canning was loudly and warmly greeted by the people, on entering and quitting the palace.

The disbanding of the National Guard of Paris, has produced a great sensation in France.

Our latest advices from the Main state that it was the intention of General Bolivar to leave La Guayra for Carthagena, and from thence to proceed to Bogota. The Fort of San Carlos at Puerto Cabello, has been dismantled, and its guns removed to the Vigia, by order of Bolivar, who intends to adopt the same course with the fortifications of Carthagena. All the accounts from that country agree in representing it to be in a very unsettled state, which the extracts we make to day, fully prove.

(*From 'The Times,' May 3.*)

The speeches in the House of Lords last night, explanatory of the motives which influenced the late Ministers in resigning, amounted to little more than an acknowledgement that Mr. Canning was not a Minister to their taste. The Duke of Wellington, who made a statement of his own reflections and feelings on the subject, was evidently more piqued at a seeming coolness in Mr. Canning's first note to his Grace, announcing the project of a new Administration, than deterred by any political differences with regard to the Catholic question. But we have not opportunity at present to do more than hint at the factious basis of the Tory Opposition, as compared with the enlightened and gratifying declarations by the Marquis of Lansdown and Lord Goderich of the public principles on which they coalesced.

It was but in part of our impression of yesterday that we were enabled to state the very peculiar circumstance which had occurred at Paris on Sunday last. On that day the review of the National Guards took place in the court of the Tuilleries. It was the anniversary of the return of the late King of France to his capital. The day and scene were alike brilliant; but the splendour of the morning was obscured before the shades of evening arrived: a cry of dissatisfaction—which the journals anxiously restrict to the persons of the Ministers, or rather to that of the chief Minister, Villele—broke forth at intervals, and in various bodies of these citizen-soldiers. The King himself is said, in one account, to have seized a man in the act of insubordination, and to have ignominously removed him from the ranks.

On the next morning, the whole of the National Guard of Paris was disbanded, and the services of the Gendarmerie substituted. We will frankly say, that though we of this country have no taste for a military police, such as is the Gendarmie, yet we admire the courage and promptitude with which the chief minister of the Crown dismissed and turned adrift a body of men by whom his Royal Master had been insulted,—a body of men, too, that had occupied all the avenues of the Palace for years, and who, therefore, ought by this time to have learned the practical advantages which result from respect to the person of the Sovereign. The cry was only against the Minister, but the King was meant; and it was therefore, less for his own sake than for that of his Royal Master, that the Minister procured the dismission of this turbulent band.

The Pope and the Jesuits were alluded to in coarse and rude language. We hope the Minister will curb the Jesuits, and control the Pope, but that he will not suffer their names to be used in order to overthrow the legitimate authority of the Crown, or to oppress a portion of his fellow-subjects, among whom the Catholic religion is at least better than no religion at all.

PARIS, APRIL 30.

We wish we had not to say, that on this day, consecrated to recollections in which the country is most happy and proud, love was not the only sentiment that manifested itself. A cry of hatred of the ministers too often resounded in the crowd. It even proceeded from the ranks of the National Guard. Three or four legions uttered it repeatedly. Even some of these, which in the presence of the King had only given vent to acclamations of gratitude and loyalty, pronounced loud expressions of blame against the chief Minister, as they passed near his hotel. It even seems that some of those men of ill-omened countenance who shew themselves when the passions of the populace are awakened, here and there translated into language worthy of themselves, those cries of animadversion. Let us add, that the crowd immediately did justice to the clamours, which recalled fatal periods of our history. But these prompt reparations, while they show points where public resentment stops, do not hinder this association of secondary opinion- to feelings common to all times from being a deplorable event. It is said that the King having remarked one of the guards who forgot his august presence to think of the ministry, approached, made him quit the ranks, ordered him to be cashiered, and expressed his Royal displeasure in terms so dignified and so firm, that the company to which he belonged showed their approval by cries of "*Vive le Roi!*"

The *Etoile* copies the above, and gives the following:

ORDINANCE OF THE KING OF FRANCE.

"CHARLES, &c.

"On the report of our Minister Secretary of State for the Interior, I have ordained, &c.

"ART. 1. The National Guard of Paris is disbanded.

"Our Minister of the Interior is charged with the execution of this ordinance.

"Given at the Tuileries, 29th April, 1827, the third year of our reign.

"By the King, "CHARLES."

A letter accompanying the express says:

"At day-break, the posts occupied by the National Guard had been relieved by the Gendarmerie. This news has excited a great sensation.

JUNE 27.

We have just been favoured with a Liverpool paper of the 12th May. The following are extracts.

PORTUGAL.

Papers and Letters received from Lisbon of the 2d of May, bring information of the mutiny and revolt of a regiment of the garrison of the important place of Elvas. The pretence of the revolt was the arrears of pay due to the soldiers. It appears, however, that the revolters were joined by a part of the populace, and uttered seditious cries. They were, however, finally attacked and dispersed by the rest of the troops of the garrison, under the command of general Caula, the governor, an officer of well known fidelity to the Constitution. Several lives were lost.

Much alarm had existed at Lisbon as to the state of health of the Princess Regent, who had been attacked by a bilious intermittent fever, accompanied by hysterical fits. At one time her life was despaired of; but at the date of the last accounts the worst symptoms had been subdued, and nothing remained beyond the debility consequent upon so severe an attack.

An express from Paris has brought a report, that if the Porte will not agree to an accommodation with Greece, France and England will blockade the Dardanelles.—*Globe.*

(*From the London Evening Mail, May 2.*)

Last night Parliament met after its Easter recess. The explanation which took place in the House of Commons on the breaking up of the old Ministry, and the difficulties which had obstructed the formation of a new one, were as interesting as the public had been led to expect. The only person, certainly, whose retirement from office occasions any thing like regret is Mr. Peel. He was sufficiently explicit on the subject, and his motives will be favourably appreciated: but it seems erroneous to suppose that there was no concert in the "strike." Mr. Canning's explanation of his own conduct was received with great and very general approbation. The present Ministry resembled all others since the year 1812; the members composing it were, or might be, of different opinions on the Catholic question. But emancipation was not to be a Cabinet measure. 'Why, then, was Mr. Canning to suppose himself disqualified from acceding to the station of which his talents rendered him worthy, because he, like the rest, had a decided opinion on the subject? He did not arbitrarily or arrogantly constitute himself Premier; the King called him to the office. Was he to say—"The opinion which I entertain upon a certain measure, renders me unable to attend to your Majesty's call?" The answer would have been, an inquiry why he adhered to an opinion which rendered him incompetent to serve his country? or rather, why he harboured an opinion by which the King himself was restricted in his right to demand the services of every subject in the state? Sir Francis Burdett approved of Mr. Canning's conduct; and some observations by Mr. Dawson produced one of Mr. Brougham's happiest efforts.

It is curious to observe the enemies of emancipation (the "outs!") striving to obtrude that measure now upon the Ministry. We should attempt it, were we in the place of Ministers, when and how we pleased: or, if we thought it more advisable, we should not attempt it at all as Ministers, tho' it cannot be denied that much will have been gained to the cause, by the circumstance that the Prime Minister of the country, in his individual capacity, is favourable to it.